

sége, amely egymásmelletiségről Klaniczay Tibor azt írja, hogy az „önkritika kritikája”¹³, azaz az szenvedély, a lélek drámája, belső konfliktus a javából) már a kész részekben is felfokozott drámaiságról vallanak.

Azaz: Balassinak a költői műve is drámai, s a drámája is lírai. S nem lehet eldönteni, hogy az életműben mi az előbbre való: a líra vagy a dráma.

S persze nem is kell eldönteni.

Balassi Bálint egy személyben nagy formátumú drámai költő és drámaköltő.

S nekünk természetesen egyszerre kellene ünnepelnünk és tovább éltetnünk a drámai költőt és a drámaköltőt.

¹³ A magyar irodalom története 1600-ig. Akadémia Kiadó, 1964. 466.